

ZAŁĄCZNIK XII

TECHNICZNE ZASADY UJAWNIEŃ

Część 1 — Kryteria ogólne

1. Ujawnianie informacje uznaje się za istotne, jeśli ich pominięcie lub zafałszowanie może zmienić ocenę lub decyzję użytkownika polegającego na tych informacjach przy podejmowaniu decyzji ekonomicznych lub na taką ocenę czy decyzję wpłynąć.
2. Uznaje się, że informacje danej instytucji kredytowej mają charakter zastrzeżony, jeśli ich publiczne rozpowszechnienie osłabiłoby jej pozycję wobec konkurencji. Informacje te mogą dotyczyć produktów lub systemów, których ujawnienie konkurencji obniżyłoby wartość inwestycji instytucji kredytowej w te produkty lub systemy.
3. Informacje uznaje się za poufne, jeśli instytucja kredytowa zobowiązuje się wobec klienta lub innego kontrahenta do zachowania poufności.
4. Właściwe organy nakładają na instytucje kredytowe wymóg ustalenia, czy konieczne jest ujawnianie niektórych lub wszystkich informacji częściej niż raz do roku, biorąc pod uwagę specyfikę ich działalności gospodarczej, tj. skalę operacji, zakres działań, obecność w różnych krajach, ekspozycję w różnych sektorach finansowych, a także udział w międzynarodowych rynkach finansowych oraz w systemach płatniczych, rozrachunkowych i rozliczeniowych. Dokonując takiego ustalenia, uwzględnia się szczególnie potrzebę częstszego ujawnienia informacji określonych w części 2 ust. 3 lit. b) i ust. 3 lit. e) oraz ust. 4 lit. b)-e) oraz informacji na temat stopnia narażenia na ryzyko i innych pozycji narażonych na częste zmiany.
5. Wymóg dotyczący ujawniania informacji, określony w części 2 ust. 3 i 4, należy wypełnić zgodnie z art. 72 ust. 1 i 2.

Część 2 — Wymogi ogólne

1. Informacje na temat celów i polityki w zakresie zarządzania ryzykiem danej instytucji kredytowej ujawnia się oddzielnie dla każdej kategorii ryzyka, w tym rodzaje ryzyka, o których mowa w ust. 1-14. Ujawnione informacje dotyczą:
 - a) strategii i procesów zarządzania różnymi kategoriami ryzyka;
 - b) struktury i organizacji odpowiedniego komórki zarządzania ryzykiem lub innych odpowiednich rozwiązań w tym względzie;
 - c) zakresu i charakteru systemów raportowania i pomiaru ryzyka; oraz
 - d) działań w zakresie zabezpieczenia i ograniczenia ryzyka, a także strategii i procesów monitorowania stałej skuteczności instrumentów zabezpieczających i czynników łagodzących ryzyko.
2. W zakresie stosowania wymogów niniejszej dyrektywy ujawnia się następujące informacje:
 - a) nazwę instytucji kredytowej, do której stosują się wymogi niniejszej dyrektywy;
 - b) zarys różnic w zakresie konsolidacji do celów rachunkowości i regulacji ostrożnościowych wraz z krótkim opisem podmiotów, które:
 - i) są w pełni skonsolidowane;
 - ii) są skonsolidowane metodą proporcjonalną;
 - iii) pomniejszają fundusze własne; lub
 - iv) nie są skonsolidowane i nie pomniejszają funduszy własnych;
 - c) wszelkie bieżące lub przewidywane w przyszłości przeszkody o istotnym znaczeniu lub przeszkody natury praktycznej lub prawnej w szybkim transferze funduszy własnych lub w spłacie zobowiązań między przedsiębiorstwem dominującym a jego podmiotami zależnymi;

- d) kwotę skumulowaną, o którą rzeczywiste fundusze własne są mniejsze od wymaganego minimum we wszystkich podmiotach zależnych nieobjętych konsolidacją, oraz nazwę lub nazwy takich podmiotów zależnych; oraz
 - e) w stosownych przypadkach okoliczności stosowania przepisów określonych w art. 69 i 70.
3. W odniesieniu do funduszy własnych instytucja kredytowa ujawnia następujące informacje:
- a) streszczenie warunków umownych dotyczących głównych cech wszystkich pozycji i składników funduszy własnych;
 - b) kwotę funduszy podstawowych wraz z oddzielną informacją na temat pozycji dodatnich i pomniejszych;
 - c) łączną kwotę funduszy uzupełniających oraz funduszy własnych odpowiadających definicji z rozdziału IV dyrektywy 2006/.../WE;
 - d) kwoty pomniejszające fundusze podstawowe i uzupełniające zgodnie z art. 66 ust. 2 wraz z oddzielną informacją na temat pozycji, o których mowa w art. 57 lit. q); oraz
 - e) suma uznanych funduszy własnych po zastosowaniu pomniejszeń i limitów określonych w art. 66.
4. Ujawnia się następujące informacje dotyczące przestrzegania przez instytucję kredytową wymogów określonych w art. 75-123:
- a) streszczenie metody stosowanej przez instytucję kredytową w celu oceny adekwatności jej kapitału wewnętrznego do celów wsparcia bieżących i przyszłych działań;
 - b) w przypadku instytucji kredytowych obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 78-83-8 procent kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla każdej klasy ekspozycji określonej w art. 79;
 - c) w przypadku instytucji kredytowych obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 84-89-8 procent kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla każdej klasy ekspozycji określonej w art. 86. W przypadku klasy ekspozycji detalicznych wymóg ten stosuje się do każdej kategorii ekspozycji, której odpowiadają różne rodzaje współzależności wymienione w załączniku VII część 1 ust. 10-13. W przypadku klasy ekspozycji w papierach kapitałowych wymóg ten stosuje się do:
 - i) każdej metody ustanowionej w załączniku VII część 1 ust. 17-26;
 - ii) ekspozycji z tytułu instrumentów będących przedmiotem obrotu giełdowego, ekspozycji w papierach kapitałowych niepublicznych w wystarczająco zróżnicowanych portfelach oraz innych ekspozycji;
 - iii) ekspozycji podlegających nadzorczemu okresowi przejściowemu pod względem wymogów kapitałowych; oraz
 - iv) ekspozycji podlegającym przepisom zezwalającym na kontynuowanie wcześniej podjętej działalności, obecnie niedozwolonej, dotyczącym wymogów kapitałowych;
 - d) minimalne wymogi kapitałowe obliczone zgodnie z art. 75 lit. b) i c); oraz
 - e) minimalne wymogi kapitałowe obliczone zgodnie z art. 103-105 oraz ujawnione oddzielnie;
5. W odniesieniu do ekspozycji instytucji kredytowej z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta, zdefiniowanego w załączniku III część 1, ujawnia się następujące informacje:
- a) omówienie metodologii stosowanej do przypisywania kapitału wewnętrznego i limitów kredytowych do ekspozycji na ryzyko kontrahenta;
 - b) omówienie zasad ustanawiania zabezpieczenia i ustalania rezerw kredytowych;
 - c) omówienie zasad dotyczących ekspozycji na ryzyko korelacji;
 - d) omówienie wpływu wartości wymaganego zabezpieczenia jakie musiałyby zapewnić instytucja kredytowa przy obniżeniu oceny wiarygodności kredytowej klienta;
 - e) dodatnią, godziwą wartość brutto umów, korzyści wynikających z kompensowania, skompensowanej, bieżącej ekspozycji kredytowej, ustanowionego zabezpieczenia oraz wartość netto ekspozycji kredytowej z tytułu instrumentów pochodnych. Wartość netto ekspozycji kredytowej z tytułu instrumentów pochodnych stanowi ekspozycję z tytułu transakcji na instrumentach pochodnych po uwzględnieniu korzyści z prawnie obowiązujących umów kompensowania i umów dotyczących zabezpieczenia kredytowego;

- f) środki służące obliczaniu wartości ekspozycji w ramach metod określonych w częściach 3-6 załącznika III, w zależności od tego, która z metod jest w danym przypadku właściwa;
 - g) referencyjną wartość kredytowych instrumentów pochodnych pełniących funkcję instrumentów zabezpieczających oraz rozkład bieżącej ekspozycji kredytowej według typów;
 - h) kredytowe transakcje pochodne (referencyjne), podzielone na takie, które służą celom związanym z własnym portfelem kredytowym instytucji kredytowej oraz takie, które wykorzystuje się przy działalności pośredniczącej, w tym rozkład stosowanych produktów pochodnych, dalej podzielonych ze względu na ochronę nabytą i sprzedaną w ramach każdej grupy produktów; oraz
 - i) oszacowanie współczynnika alfa, pod warunkiem uzyskania na to stosownej zgody właściwych organ.
6. W odniesieniu do ekspozycji instytucji kredytowej na ryzyko kredytowe i ryzyko „rozmycia” ujawnia się następujące informacje:
- a) stosowane w rachunkowości definicje pozycji przeterminowanych i o obniżonej jakości;
 - b) opis metod przyjętych w celu określenia aktualizacji wartości i rezerw;
 - c) całkowitą kwotę ekspozycji po jakościowej korekcie wartości bez uwzględnienia skutków ograniczenia ryzyka kredytowego, a także średnią kwotę ekspozycji w danym okresie w rozbiciu na różne klasy;
 - d) podział geograficzny ekspozycji w rozbiciu na obszary ważne pod względem istotnych klas ekspozycji wraz z dodatkowymi szczegółami;
 - e) podział ekspozycji pod względem branży lub typu kontrahenta w rozbiciu na klasy ekspozycji wraz z dodatkowymi szczegółami;
 - f) zestawienie rezydualnych terminów rozliczenia w rozbiciu na klasy ekspozycji wraz z dodatkowymi szczegółami;
 - g) w rozbiciu na istotne branże lub typy kontrahenta — kwotę:
 - i) ekspozycji zagrożonych i przeterminowanych, przedstawioną oddzielnie;
 - ii) aktualizacje wartości i rezerwy; oraz
 - iii) odpisy z tytułu aktualizacji wartości i rezerwy w danym okresie czasu;
 - h) kwotę ekspozycji zagrożonych i przeterminowanych, przedstawioną oddzielnie, w rozbiciu na istotne obszary geograficzne obejmujące (w miarę możliwości) kwoty aktualizacji wartości i rezerwy związane z każdym obszarem geograficznym;
 - i) uzgodnienie zmian aktualizacji wartości i rezerw na poczet zagrożonych ekspozycji, przedstawione oddzielenie; Informacja ta obejmuje:
 - i) opis rodzaju aktualizacji wartości i rezerw;
 - ii) salda początkowe;
 - iii) kwoty spisane w ciężar rezerw w danym okresie czasu;
 - iv) kwoty odpisane lub rozwiązane z tytułu szacowanych strat na ekspozycjach w danym okresie, wszystkie inne korekty, w tym korekty wynikające z różnic kursowych, połączenia podmiotów gospodarczych, przejęcia lub zbycia podmiotów zależnych oraz transferów między rezerwami; oraz
 - v) salda końcowe.

Informacje na temat aktualizacji wartości i kwot odzyskanych, wprowadzone bezpośrednio do rachunku wyników, zostają ujawnione oddzielnie.

7. W przypadku instytucji kredytowych obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 78-83 dla każdej klasy ekspozycji określonej w art. 79 ujawnia się następujące informacje:
 - a) nazwy wyznaczonych instytucji ECAI i agencji kredytów eksportowych (ECA) oraz przyczyny ewentualnych zmian;
 - b) klasy ekspozycji, do których stosuje się za oceny poszczególnych instytucji ECAI lub agencji ECA;
 - c) opis procesu stosowanego do przenoszenia oceny emitenta i emisji do pozycji nieuwzględnionych w portfelu handlowym;
 - d) przyporządkowanie ratingu zewnętrznego każdej z wyznaczonych instytucji ECAI lub agencji ECA do stopni jakości kredytowej określonych w załączniku VI, uwzględniając fakt, iż informacja ta nie musi być ujawniona, jeśli instytucja kredytowa stosuje standardowy system przyporządkowywania ocen, opublikowane przez właściwe organy; oraz
 - e) wartości ekspozycji oraz wartości ekspozycji po ograniczeniu ryzyka kredytowego związane z każdym stopniem jakości kredytowej określonym w załączniku VI, a także kwoty pomniejszające fundusze własne.
8. Instytucje kredytowe obliczające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z załącznikiem VII część 1 ust. 6 lub ust. 19-21 ujawniają informacje na temat ekspozycji przypisanych do każdej z kategorii ujętych w tabeli 1 załącznika VII, część 1, ust. 6, lub do każdej z wag ryzyka wymienionych w załączniku VII, część 1 ust. 19-21.
9. Instytucje kredytowe, obliczające swoje wymogi kapitałowe zgodnie z art. 75 lit. b) i c), ujawniają informacje na temat tych wymogów oddzielnie dla każdego ryzyka określonej w tych przepisach.
10. Każda instytucja kredytowa, która oblicza swoje wymogi kapitałowe zgodnie z załącznikiem V dyrektywy 2006/.../WE, ujawnia następujące informacje:
 - a) w odniesieniu do każdego subportfela:
 - i) cechy zastosowanych modeli;
 - ii) opis testu warunków skrajnych zastosowanego do subportfela;
 - iii) opis metod zastosowanych w celu weryfikacji historycznej oraz weryfikacji dokładności i spójności modeli wewnętrznych i procedur ich wdrażania;
 - b) zakres zatwierdzenia wydane przez właściwe organy; oraz
 - c) opis zakresu i metodologii zgodności z wymogami zawartymi w załączniku VII część B do dyrektywy 2006/.../WE.
11. Instytucja kredytowa ujawnia następujące informacje na temat ryzyka operacyjnego:
 - a) metody oceny wymogów dotyczących funduszy własnych dla ryzyka operacyjnego, do których kwalifikuje się dana instytucja; oraz
 - b) opis metod określonych w art. 105, jeśli są stosowane przez instytucję kredytową, w tym omówienie ważnych czynników wewnętrznych i zewnętrznych uwzględnionych w metodzie pomiaru tej instytucji. W przypadku częściowego stosowania — zakres i zasięg poszczególnych metod.
12. W odniesieniu do ekspozycji w papierach kapitałowych, nieuwzględnionych w portfelu handlowym, ujawnia się następujące informacje:
 - a) zróżnicowanie między ekspozycjami pod względem ich celów, w tym związek z zyskami kapitałowymi oraz cele strategiczne, a także przegląd stosowanych technik rachunkowości oraz metod wyceny, w tym zasadnicze założenia i praktyki mające wpływ na wycenę oraz wszystkie znaczące zmiany tych praktyk;
 - b) wartość bilansową, wartość godziwą oraz, w przypadku ekspozycji pozagiełdowych, porównanie z ceną rynkową, jeśli zasadniczo różni się ona od wartości godziwej;

- c) typy, charakter oraz kwoty ekspozycji w giełdowych papierach kapitałowych, ekspozycji w akcje, które nie są przedmiotem obrotu publicznego w wystarczająco zdywersyfikowanych portfelach oraz innych ekspozycji;
 - d) zrealizowane zyski lub straty z tytułu sprzedaży i kompensacji w danym okresie w ujęciu skumulowanym; oraz
 - e) całkowitą wartość niezrealizowanych zysków i strat, łączne niezrealizowane zyski i straty z przeszacowania oraz wszystkie kwoty ujęte w podstawowych i uzupełniających funduszach własnych.
13. Instytucje kredytowe ujawniają poniższe informacje na temat swojego narażenia na ryzyko stopy procentowej, przypisane pozycjom nieuwzględnionym w portfelu handlowym:
- a) charakter ryzyka stopy procentowej i zasadnicze założenia (w tym założenia dotyczące przedterminowej spłaty kredytów i zachowania depozytów o niestalonym terminie wymagalności) oraz częstotliwość pomiarów ryzyka stopy procentowej; oraz
 - b) zmiana wyniku finansowego, zdyskontowanej wartości ekonomicznej lub innego stosownego wskaźnika używanego przez kierownictwo instytucji do oceny skutków szokowych zmian stóp procentowych, w górę bądź w dół, zgodnie z metodą pomiaru ryzyka stopy procentowej stosowaną przez kierownictwo instytucji, w rozbiciu na poszczególne waluty.
14. Instytucje kredytowe obliczające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 94-101 ujawniają następujące informacje:
- a) opis celów instytucji kredytowej w związku z działalnością sekurytyzacyjną;
 - b) rola instytucji kredytowej w procesie sekurytyzacji;
 - c) każdorazowe wskazanie stopnia zaangażowania instytucji kredytowej w proces sekurytyzacji;
 - d) metody stosowane przez instytucję kredytową do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla działalności sekurytyzacyjnej;
 - e) opis zasad polityki rachunkowości stosowanych w odniesieniu do działalności sekurytyzacyjnej, w tym:
 - i) wskazanie czy transakcje traktowane są jako sprzedaż należności lub źródła finansowania,
 - ii) sposób traktowania zysków ze sprzedaży,
 - iii) zasadnicze założenia przy wycenie zachowanych udziałów, oraz
 - iv) sposoby traktowania sekurytyzacji syntetycznej, jeśli nie jest ona objęta innymi zasadami rachunkowości;
 - f) nazwy instytucji ECAI, których oceny stosowane są w odniesieniu do sekurytyzacji, i typy ekspozycji, którymi zajmują się poszczególne agencje;
 - g) łączna kwota ekspozycji sekurytyzowanych oraz objętych programem sekurytyzacji (w podziale na sekurytyzację tradycyjną i syntetyczną) według typów ekspozycji;
 - h) w przypadku ekspozycji poddanych sekurytyzacji przez instytucję kredytową w ramach programu sekurytyzacji — zestawienie kwoty zagrożonych i przeterminowanych ekspozycji objętych sekurytyzacją w rozbiciu na typy ekspozycji, a także uznane przez instytucję straty w danym okresie;
 - i) kwotę skumulowaną zachowanych lub nabytych pozycji sekurytyzacyjnych w rozbiciu na typy ekspozycji;
 - j) kwotę skumulowaną zachowanych lub nabytych pozycji sekurytyzacyjnych w rozbiciu na miarodajną liczbę przedziałów wag ryzyka. Pozycje, którym przypisano wagę ryzyka na poziomie 1 250 % lub które zostały potrącone, podlegają oddzielnej sprawozdawczości;

- k) sumę należnych kwot z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji odnawialnych z podziałem na udział podmiotu inicjującego i udział inwestorów; oraz
- l) streszczenie działalności sekurytyzacyjnej w danym okresie, w tym kwotę ekspozycji objętych sekurytyzacją (według typów ekspozycji) oraz uznane zyski lub straty ze sprzedaży według typów ekspozycji.

Część 3 — Wymogi kwalifikujące do stosowania poszczególnych instrumentów lub metod

1. Instytucje kredytowe obliczające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 84-89 ujawniają następujące informacje:
 - a) Zgoda właściwego organu na stosowanie metody lub zmianę metody już stosowanej,
 - b) objaśnienie i przegląd:
 - i) struktury systemu wewnętrznych ocen ratingowych oraz powiązań między wewnętrznymi i zewnętrznymi ocenami ratingowymi;
 - ii) stosowania oszacowań wewnętrznych do innych celów niż obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 84-89;
 - iii) procesu zarządzania ograniczeniem ryzyka kredytowego oraz uznawania technik ograniczenia ryzyka; oraz
 - iv) mechanizmów kontroli systemów oceny ratingowej (w tym opis stopnia ich niezależności i zakresów odpowiedzialności) oraz przeglądu systemów oceny ratingowej;
 - c) opis procesu wewnętrznych ocen ratingowych przedstawionych osobno dla następujących klas ekspozycji:
 - i) rządy i banki centralne;
 - ii) instytucje;
 - iii) przedsiębiorstwa, w tym MŚP, finansowanie projektów inwestycyjnych oraz nabyte wierzytelności korporacyjne;
 - iv) ekspozycje detaliczne dla każdej z kategorii ekspozycji, której odpowiadają różne rodzaje współzależności wymienione w załączniku VII część 1 ust. 10-13; oraz
 - v) akcje;
 - d) wartości ekspozycji dla każdej z klas ekspozycji określonej w art. 86. Ekspozycje wobec rządów i banków centralnych, instytucji i przedsiębiorstw, gdy do obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem instytucje kredytowe stosują własne oszacowania wartości LGD lub współczynników konwersji, ujawnia się oddzielnie dla ekspozycji, w odniesieniu do których instytucje nie stosują takich oszacowań;
 - e) w celu umożliwienia miarodajnego zróżnicowania ryzyka kredytowego dla każdej klasy ekspozycji (rządy i banki centralne, instytucje, przedsiębiorstwa i udziały kapitałowe) oraz dla wystarczającej liczby klas jakości dłużnika (w tym dłużnicy, którzy nie wykonali zobowiązania) instytucja kredytowa ujawnia następujące informacje:
 - i) sumę ekspozycji (dla ekspozycji wobec rządów i banków centralnych, instytucji, przedsiębiorstw — sumę należności kredytowych i wartości ekspozycji dla niewykorzystanych zobowiązań; dla papierów kapitałowych — kwotę należności);
 - ii) w przypadku instytucji kredytowych stosujących własne oszacowania wartości LGD do obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem — średnią wartość LGD ważoną ryzykiem w ujęciu procentowym;
 - iii) średnią wagę ryzyka ekspozycji ważonych ryzykiem; oraz
 - iv) w przypadku instytucji kredytowych stosujących własne oszacowania współczynników konwersji do obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem — kwotę niewykorzystanych zobowiązań pozabilansowych oraz średnią wartość ekspozycji ważoną ryzykiem dla każdej klasy ekspozycji;

- f) w przypadku klasy ekspozycji detalicznego oraz dla każdej z kategorii wymienionych w lit. c) pkt (iv) — albo informacje określone w lit e) powyżej (w stosownych przypadkach przedstawione w sposób zbiorczy), albo analizę ekspozycji (należności kredytowe i wartości ekspozycji dla niewykorzystanych linii kredytowych) w odniesieniu do wystarczającej liczby klas oczekiwanych strat, aby umożliwić miarodajną dywersyfikację ryzyka kredytowego (w stosownych przypadkach przedstawione w sposób zbiorczy);
- g) rzeczywiste aktualizacje wartości za poprzedni okres dla każdej klasy ekspozycji (w przypadku ekspozycji detalicznych, dla każdej z kategorii wymienionej w lit. c) pkt (iv)) oraz różnicę w stosunku do wcześniejszych doświadczeń;
- h) opis czynników, które miały wpływ na poniesione straty w poprzednim okresie (na przykład, czy dana instytucja kredytowa zaobserwowała wyższe niż średnie współczynniki niewykonania zobowiązań, wyższe niż średnie wartości LGD czy współczynniki konwersji); oraz
- i) oszacowania instytucji kredytowej w zestawieniu z rzeczywistymi wynikami w dłuższej perspektywie czasowej. Informacje te zawierają co najmniej oszacowania strat w zestawieniu z rzeczywistymi stratami w każdej klasie ekspozycji (w przypadku ekspozycji detalicznych — dla każdej z kategorii określonych w lit. c) pkt (iv)) w okresie, który jest wystarczający do miarodajnej oceny funkcjonowania wewnętrznych ocen ratingowych dla każdej klasy ekspozycji (w przypadku ekspozycji detalicznych — dla każdej z kategorii wymienionej w lit. c) pkt (iv)). W stosownych przypadkach instytucje kredytowe dokonują dalszego podziału powyższych informacji w celu analizy wartości PD oraz — w przypadku instytucji kredytowych stosujących własne oszacowania wartości LGD lub współczynniki konwersji — w celu porównania wyników wartości LGD i współczynnika konwersji z oszacowaniami ujawnionymi wraz z informacjami na temat oceny ilościowej ryzyka.

Do celów lit. c) powyżej przedmiotowy opis zawiera informacje na temat typów ekspozycji w ramach danej klasy ekspozycji, definicje, metody oraz dane służące do oszacowania i aktualizacji wartości PD, a także w stosownych przypadkach wartość LGD i współczynniki konwersji, łącznie z założeniami użytymi przy obliczaniu tych zmiennych, oraz opisy istotnych odstępstw od definicji niewykonanego zobowiązania określonej w załączniku VII część 4 ust. 44-48, w tym szerokie segmenty portfela, których te odstępstwa dotyczą.

2. Instytucje kredytowe stosujące techniki ograniczenia ryzyka kredytowego ujawniają następujące informacje:
 - a) zasady i procedury dotyczące kompensacji należności bilansowych i pozabilansowych oraz wskazanie stopnia, w jakim dana jednostka tę kompensację wykorzystuje;
 - b) zasady i procedury dotyczące wyceny i zarządzania zabezpieczeniami;
 - c) opis głównych typów zabezpieczeń przyjętych przez instytucję kredytową;
 - d) główne typy gwarantów i kontrahentów kredytowych instrumentów pochodnych oraz ich wiarygodność kredytową;
 - e) informacje na temat koncentracji ryzyka rynkowego lub kredytowego w ramach podjętych działań w zakresie ograniczenia ryzyka kredytowego;
 - f) w przypadku instytucji kredytowych obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 78-83 lub 84-89, ale niedokonujących własnych oszacowań wartości LGD lub współczynników konwersji w odniesieniu do klasy ekspozycji — całkowitą wartość ekspozycji podaną oddzielnie dla każdej klasy ekspozycji (w stosownych przypadkach po kompensacji należności bilansowych i pozabilansowych), która jest objęta — po zastosowaniu korekty zmienności — uznanym zabezpieczeniem finansowym lub innym zabezpieczeniem; oraz
 - g) w przypadku instytucji kredytowych obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 78-83 lub 84-89 — całkowitą wartość ekspozycji podaną oddzielnie dla każdej klasy ekspozycji (w stosownych przypadkach po kompensacji należności bilansowych i pozabilansowych), która jest objęta gwarancjami lub kredytowymi instrumentami pochodnymi. W przypadku klasy ekspozycji w papierach kapitałowych wymóg ten stosuje się do każdej metody określonej w załączniku VII część 1 ust. 17-26.
3. Instytucje kredytowe stosujące do obliczenia funduszy własnych wymaganych w związku z ryzykiem operacyjnym metodę określoną w art. 105 podają do informacji publicznej opis ubezpieczenia zastosowanego w celu ograniczenia ryzyka.